

PRÒLEG:

L' ILLA

Moisés Abarbanel, corria cap a l'embarcador abans que els seus perseguïdors l'atrapessin. Es va aturar per repondres, tenia més de setanta anys. Es va adonar de que si l'atrapaven no quedaria constància del que havia descobert, no ho havia explicat a ningú ni havia deixat constància en lloc, quan es va donar compte de que si que havia escrit alguna cosa, un bloc de notes. El va amagar al peu del menhir. Però havia trigat molt en amagar el quadern i els seus perseguïdors ja eren a sobre d'ell.

Algú el seguia a poca distància però en Moisés no es va donar compte, es deia Hack i pertanyia al clan dels Homes Verds. Era un tipus realment peculiar

En Moisés va caure i es va torçar el turmell, però el soroll del mar de fons el va fer recuperar-se i aixecar-se. Quan faltaven 7 o 8 metres per arribar a la seva llanxa es va adonar que hi havia un iot al costat de la seva llanxa. Era la seva sentència de mort. Es va deixar caure i va esperar fins que un noi jove va apareixer empenyent una cadira de rodes amb un home molt gran.

L'home va saludar al doctor Abravanel, que va reaccionar amb sorpresa. L'home ros que l'acompanyava va matar en Moisés, van tirar el cadàver a l'aigua.

CAPÍTOL 1:

EL FILL DEL MAG

L'Óscar va arribar a Orballo, un dia a mitjans de juliol. Des de l'última visita havien passat sis anys, però tot seguia igual. L'Oscar no se'n recordava gairebé d'on era la casa. Però el que més li va impressionar va ser veure l'illa de Xas, la qual ell no havia vist quan era petit.

La casa seguia igual, l'escala, el pati,... després van anar ell i el seu pare a la fonda del poble a menjar i tothom saludava al seu pare pel carrer; van arribar a la fonda on van menjar caldo de grelos i guisat de carn. De cop el pare Elías va saludar al Carlos, el pare de l'Oscar, i els va invitar a passar-se per l'església.

El pare Elías els va ensenyar les reformes que havien fet al vell temple romànic.

Després els va explicar l'extranya mort de Moisés Abravanel. L'Oscar es va interessar perquè la gent li tenia por a l'illa de Xas, el pare Elías li va explicar. L'Oscar va pensar que seria divertit visitar l'illa.

Després van tornar a casa, però l'Oscar s'aburría i va sortir a fer un tomb, i es va trobar a un antic amic: el Cris. Van parlar de les seves vides. Quan anaven cap al poble un jove els va preguntar pel professor Abravanel i els va portar al poble, es deia Dante Oberon i era nebot del dtr. Abravanel. Tenia un aspecte excèntric. Van anar a casa del dtr. Abravanel, que estava tota regirada, els va oferir que treballés per ell recullint-lo tot, l'Oscar va acceptar.

CAPÍTOL 2:

LA PATRULLA PERDUDA

El centurió Marc Plaute Longí va comprendre que les coses anaven molt malament. S'havien perdut però alguns més supersticiosos pensaven que era cosa de la magia.

Els havien ordenat detectar les posicions de Caswallan, però la única finalitat de lliurar-se d'un oficial molest. Però això mai va passar degut a que s'havien extraviat.

Van començar a fer-se preguntes estranyes que no van poder contestar.

CAPÍTOL 3:

L'ABRIL

Al dia següent de la seva arribada en Dante es va passar tot el matí buscant un vaixell per anar a Xas. Tothom si va negar. A mig matí en Dante es va dirigir cap a l'església on el pare Elías va fer un funeral. Quan va acabar en Dante i el sacerdot van començar a parlar, i el pare Elías li va dir al Dante que el seu oncle havia trobat el Còdex Ambrosí, que era la història de l'orde de Sant Ambrós que es va fundar a Xas i apenes va durar 1 any. Després en Dante li va preguntar per la mort. Després li va demanar al pare que li deixes veure el Còdex ambrosí, cosa que el pare va tramitar. Li va demanar consell per conseguir una barca, i el pare Elías li va dir que reclames a la Guardia Civil la llanxa del seu oncle.

L'Oscar havia quedat amb el Cris a la platja, quan va veure un grup de nois que pertanyien a un club d'estiu, el Cris li va senyalar una noia, l'Abril, que coneixia de quan anava de petit a Orballo. La noia el va venir a saludar. Per la tarda, l'Oscar va anar a ajudar al Dante. Després li va donar un avançament de la paga per que el cap de setmana era la festa al poble. Quan l'Oscar va ser fora en Dante va trobar micros amagats i el telefon punxat.

CAPÍTOL 4:

ELS HOMES DE PEDRA

Marc Plaute va reunir els seus homes, s'havien perdut. Tornarien al cercle de pedra per trobar el camí correcte.

Quan anaven cap al cercle de pedra, els van començar atacar, per lo que es van protegir. De cop dalt del turo van apareixer uns homes armats amb pedres i llances de sílex, Marc Plaute va enviar a Corneli Izhak, el seu interpret a parlar amb ells. No parlaven cap idioma conegut pel interpret, i els van desafiar.

Plaute va cridar al seu millor arquer que d'un tir va matar al líder dels altres.

Van accelerar la marxa cap el cercle de pedra, els quedaven cinc hores de camí.

CAPÍTOL 5:

INCIDENT EN LA NIT DE SANT BONAVENTURA

En Renard, l'assassi del Abravanel, entra a la Casa de l'India, i es dirige cap a l'ancia. El va informar de l'arribada d'en Dante al poble. L'ancià va donar ordres de que se'l tinguessi controlat. Després va esbrincar a en Renard, porque no havia arribat l'equip d'ultrasons i el va amenitzar.

El dia de la festa en Cris va anar a buscar a Oscar, i es van anar a veure la regata de traineres. Després un home molt gran va dir que els habitants d'Orballo estaven embuixats per la maledicció de Xas.

Després l'Oscar i en Cris van tornar a la festa.

El grup es deia La Banda de l'Ostra, un grup de folk, que va congrega tota la joventut al voltant de l'escenari. L'Oscar es va passar la 1ª part del concert ballant, i al descans es va anar cap al lateral a pendre algo. Va sentir

un crit de por, i va es dirigir cap a on es pensava que venia: darrere de l'escenari. Va començar a correr cap alla. Quan va arribar allà va veure en Fabian i l'Abril i va pensar que havia ficat la pota, quan es va donar compte de que en Fabian estava forçant a l'Abril. Va empenyer al Fabian, que el va començar a perseguir. L'Oscar el va torejar, però en Fabian va agafar una ampolla trencada, quan anava a utilitzar-la va arribar en Brian Carter del club d'estiu, i se'n va emportar al Fabian.

Al matí següent l'Oscar es va aixecar, el seu pare havia sortit i no tornaria fins a la tarda. Va sonar el timbre, era l'Abril, li va agrair que la defenses, i el va invitar a anar a la platja, cosa que l'Oscar va acceptar. Quan eren a la platja van començar a parlar de les seves vides. Després l'Abril li va preguntar pel Dante.

CAPITOL 6:

MARQUES OCULTES

El Dante li va semblar bé que l'Abril els ajudessi a recollir. L'Abril li va començar a fer preguntes a en Dante, que li va respondre unes quantes pero al final li va dir que haveure si callava. Quan ja havien acabat de recollir l'Abril va trobar una llibreta que tenia escrita una paraula: EIWHAZ. En Dante els va dir que EIWHAZ era el nom d'una runa, però l'Abril no es va quedar confor-me.

Al final l'Abril li va demanar que els portes a Xas cosa que en Dante es va negar rotundament.

Per la nit, l'Abril va investigar per la nit a en Dante. En acabar va trucar l'Oscar i es va citar amb ell a casa d'en Dante al dia següent, on va deixar clar que en Dante no era nebot del professor Abravanel.

CAPITOL 7:

AL CERCLE DE PEDRA

Quan els barbars van tornar atacar feia més de cinc hores que els homes de Marc Plaute caminaven a tota velocitat cap al cercle de pedra. Els pobles barbars tenien por als cercles de pedres, per això l'unica salvacio que els quedava era arribar al cercle de pedra. Quan estaven a punt d'arribar Cornelius Izhack va caure i en Marc Plaute va tornar a buscar-lo. Van arribar al cercle de pedra i les seves prediccions no van fallar: no s'atrevien a acostar-se.

Veient arribar la mort, en Cornelius li va explicar per quins motius era alla. Els barbars van canviar de tactica, anaven i venien del bosc i apilotonave grans quantitats de llenya al voltant del cercle. Es van donar compte que els volien cremar vius.

CAPITOL 8:

L'ADVERTENCIA D'EN DANTE

En Dante els va dir que no era el nebot del professor, sino un free-agent que treballava per la universitat de Nevada. Els va dir que estaven buscant una cosa molt valiosa, però que no els hi podia explicar res més.

L'Oscar es va empipar una mica amb l'Abril porque no li havia dit el que pretenia fer, pero se li va passar aviat.

Van decidir que anirien de visita a l'illa però en Cris es va negar a deixar-li la llanxa. El Cris els hi va explicar els motius. L'Abril es va riure i en Cris es va empipar.

L'Abril se'n va anar a buscar un mitjan de transport, i el va trobar, Isaies el negre, un pescador que segons la

gent d'Orballo, havia pactat amb el diable, els portaria.

CAPITOL 9:

ELS MEGALITS DE XAS

La barca semblava una closca de nou en mig de l'oceà, als quinze minuts ja eren a l'illa. Isaías els passaria a recollir 6 hores més tard. Els nois van veure el monestir de Sant Ambrós, i l'Abril li va explicar la història a l'Oscar. Van començar a voltar per l'illa fins que van trobar en Dante, que no li va fer gaire gràcia trobar els dos nois. Llavors els va començar a ensenyar els megalits que hi havia a l'illa.

Després els va ensenyar una cosa molt estranya: un escrit que deia la mateixa cosa en grec, llatí i hebreu. Més tard Oscar i Abril van anar a passejar per l'illa. Van trobar la llibreta de notes del professor Abravanel.

En Renard va anar a anunciar-li a l'ancià que el sonar arribaria el cap de setmana. L'ancià va ordenar que matessin a Ben Shazar, un amic d'en Dante i del professor Abravanel.

CAPITOL 10:

EL CERCLE EN FLAMES

Els homes de Marc Plaute ho tenien clar, els cremarien vius. Van acordar intentar fugir per on no hi hagues foc, el fum els cobriria.

Els homes de pedra van anar a mirar el cercle de pedra, els homes de Plaute havien desaparegut.

Marc Plaute es va sorprendre, no eren en el mateix megalit. Va enviar tres homes a buscar menjar.

CAPITOL 11:

L'ÚLTIM VIATGE DEL HAIFISCH

L'Oscar i l'Abril estaven esperant a Dante al moll. Volien parlar amb ell. Finalment en Dante els va explicar la verdadera historia, treballava per una empresa de recerca d'obres d'art, i buscava un quadre anomenat: Madona del cigne. Els va explicar que el Moisés havia descobert la pintura, quan el van treure del camp de concentració de Mathaüssen per que determinessi si era original o era una imitació. Després l'anaven a fustellar però gràcies al desembarc de Normandia va salvar la vida. Durant anys es va dedicar a seguir el Haifisch, fins que va descobrir que s'havia enfonsat. Però feia 5 anys en una reunió de excombatents va descobrir que el Haifisch no s'havia enfonsat. Després de llegir el seu article: L'últim viatge del Haifisch, em vaig posar en contacte amb ell.

L'Abril li va donar el bloc al Dante, que rapidament va decidir que tenien que anar al cementiri a investigar. En Dante mirava a un costat i l'Oscar i l'Abril parlaven a l'altre fins que Oscar va trobar la tumba que buscaven: Hans Günter Müller (1901–1952), el capità del Haifisch.

CAPITOL 12:

CONVERSA A LA SAGRISTIA

En Dante va anar a parlar amb el pare Elías, que li va explicar que en Müller havia arribat a Orballo a meitat dels anys 40, i que havia mort al 52. En Dante també li va preguntar per la Drees Nederlanden, la qual cosa li va respondre el cura que no sabia que buscaven. En Dante va llegir el Còdex Ambrosí. Havia quedat amb els

nois a la platja i els va deixar el llibre de notes traduït i els va explicar que la Drees era

EIWHAZ. Van acordar vigilar per internet quan arribaria el sonar.

CAPITOL 13:

ELS ADORADORS DEL CRUCIFICAT

Pel matí els monjos anaven a reçar quan van entrar uns homes vestit amb coraces metaliques i faldellins de cuir. Els van agafar la comida, i després Cornelius va parlar amb el prior. Després es va reunir amb Marc Plaute, i van determinar, que cada vegada que eran al cercle ern transportats a llocs i temps diferents.

Els romans van tornar al cercle de pedra i Marc Plaute li va explicar a Cornelius, perque li encargaven aquelles missions tan difícils.

CAPITOL 14:

LES FONTS DE LA VIDA

En Dante va començar a investigar que eren les fonts de vida, quan va descobrir que eren les maternitats que havien creat els nazis, per crear una raça aria. Va explicar-ho als nois. Van quedar en no tornar-se a posar-se en contacte fins dimecres. L'Abril va decidir entrar al dia següent a la Casa de l'India. Per contra l'Oscar no podia dormir i va sortir a passejar, pels carrers d'Orballo quan va veure el moviment que hi havia a la central de la Drees Nederlanden. En Dante els estava enganyant. Actuarien abans.

CAPÍTOL 15: LA TORRE LLUMINOSA

La boira va desaparèixer, tal i com havia fet els altres cops. El primer que van fer Marc i els seus legionaris va ser contemplar el paisatge, havien d'esbrinar si havien tornat a casa, i si pel contrari no era així, saber on es trobaven i en quin any.

El que més els va cridar l'atenció va ser una torre circular, la qual semblava per la manera de donar llum que havia fet presoner al Sol, però aviat Izhack va poder deduir que era un far.

Tots van creure que no havien sigut transportat, seguien en una illa, per tant el seu pla havia sigut un error, i l'únic que els quedava era tornar al temple. Però quan van arribar, allà només hi quedaven pedres mig ensorrades en la vegetació, aquelles pedres feia molt de temps que eren ensorrades, gràcies això Izhack i Marc van poder deduir que els seu pla a la fi havia donat resultats, no precisament els que esperaven, però havien estat transportats.

CAPÍTOL 16: EL LEVIATAN

En Dante a bord de la seva petita embarcació, va seguir al Leviatan fins a les costes de l'illa de Xas. Un cop el gran vaixell es va aturar, es va mantenir a una distància prudencial, amagat darrera uns grans rocs. Des de allà va poder descobrir, gràcies a la Fraternitat d'Eihwaz, el parader del tan desitjat Haifisch, i per tant les nombroses i valioses obres que hi havia tancades a les seves bodegues, de les quals, en Dante desitjava, la Madona del Cigne

Mentrestant l'Abril s'espavilava pel seu compte, havia anat a casa l'Indià, disfressada amb les robes de la Conxita, per tal de no ser reconeguda, però de poc li va servir, va ser descoberta, en Fabian, pertanyia a la Fraternitat, així que en veure-la no va trigar en reconèixer-la.

L'Óscar i en Dante no sabien res del que l'Abril estava passant, per això van sortir cap a l'illa amb l'intenció de recuperar les obres que s'havien perdut amb la tragedia del Haifisch, i a la vegada intentar que la Fraternitat no les aconseguís mai, degut a que aquestes obres li proporcionarien els diners necessaris per continuar amb els seu projecte de superhomes.

CAPÍTOL 17: AL PENYA-SEGAT

L'Abril, en veure que la seva histèria no la portava a cap lloc, va decidir calmar-se i prendre's un temps per pensar una manera de sortir d'aquella casa. Mentres estava capficada en els seus pensaments, la porta es va obrir, i va aparèixer en Fabian. Això va desconcertar la noia, que no entenia res del que estava passant, però amb la explicació del qui abans creia el seu amic, ho va entendre tot a la perfecció.

Quan es va tornar a quedar sola, un pla va il·luminar els seus pensaments, ara només s'havia de posar en pràctica.

Va seduir en Fabian, aleshores quan el va tenir aprop, va accionar el seu pintallavis, i del seu interior es va despendre un núvol de gas, que per uns instants va deixar cec al noi. La noia va aprofitar aquest moment per estabornir al noi amb l'orinal.

Ara només pensava en ajudar als seus amics, estaven en perill, necessitava una embarcació per arribar fins a l'illa, així que va optar per acudir a Isaías el negre, però en entrar a la petita caserna va trobar, al terra, el cos sense vida del pobre pescador.

No tenia una altre alternativa, havia d'avisar en Cris, que potser per l'exaltació de la noia va decidir acompanyar-la.

Mentrestant, a l'illa en Dante observava totes les operacions de la Fraternitat, i l'Óscar vigilava el camí, quan de sobte va notar una mà sobre la seva esquena, es va sobresaltar i en girar-se va poder adonar-se'n de que eren els seus amics, l'Abril i en Cris. Quan es dirigien cap en Dante la Fraternitat els va sorprendre, ara tots quatre eren a les seves mans.

CAPÍTOL 18: LES BODEGUES DEL HAIFISCH

Tots quatre van ser portats a la coberta del Leviatan. Un cop allà, van rebre la visita d'un ancià que anava en cadira de rodes, pel que van poder comprovar era el cap. En Dante va mantenir una llarga conversa amb el peculiar homenet, en la qual va demanar-li que els deixés viure per poder veure com treien les obres de les bodegues del submarí enfonsat; aquest últim desig no va semblar cap inconvenient pel vell, així que accedir a les peticions.

Mentres passaven per aquella situació, van poder descobrir que el vell invàlid s'anomenava Oberstumbannführer Maximilian Ebner, és a dir, era un nazi, el qual la gent creia mort des de feia anys.

De sobte davant les mirades de tots els curiosos en Brian, mig asfixiat per la sorpresa, va dir a Ebner que les bodegues del submarí eren buides, no contenia res de res. Aquesta notícia no va sorprendre en absolut en Dante, que semblava que comprenia perfectament tot el que estava passant.

Això va enutjar molt al vell, que per tal de descarregar la seva histèria va ordenar l'execució dels seus presoners, excepte la dolça i bonica Abril, ella havia de pertanyar a la Fraternitat per tal de donar fills de raça pura.

Els dos nois i en Dante van ser portat cap al bosc per dos dels súbdits de la Fraternitat, i quan eren a punt de ser afusellats, unes pedres van caure sobre els Alemanys, deixant-los estabornits al terra.

Més gran va ser la sorpresa de tots tres, quan van descobrir que els seus salvadors eren uns homes estranys vestits de romans. Després de dialogar llarga estona van comprendre que aquella patrulla de legionaris era la d'en Marc Plaute, i que havien vingut de molts anys enrere.

CAPÍTOL 19: LA BATALLA DE XAS

Ebner estava completament fora de sí, no es podia creure que els tresors no estiguessin a les bodegues del vell submarí, havia esperat tan de temps aquell moment.

De sobte les fletxes llençades pels legionaris romans, van començar a matar un per un els sequaços de la Fraternitat. En Renard, una mica confús, va ordenar els seus homes que es retiresin, perquè era impossible disparar contra un blanc que no podien veure.

L'Óscar no podia permetre que aquells homes s'emportessin l'Abril, però que podia fer, el vaixell començava a allunyar-se, aleshores va agafar la pistola de bengales, tenia l'intenció de disparar, però no li era possible, en Renard s'amagava darrera del cos de l'Abril.

De sobte, quan semblava que tot estava perdut, una fletxa va impactar a l'esquena del segrestador, la noia aprofitant aquell moment es va llançar a l'aigua i va començar a nedar lo més ràpid que li permetien les seves extremitats. Quan ja era bastant lluny, l'Óscar va disparar la bengala, va impactar contra el vaixell i, amb tota la benzina que hi havia per la superfície va provocar una forta explosió i segons després el Leviatan s'enfonsava.

Mentres amagat entre els arbres, en Huck observava amb satisfacció aquella situació, però alguna cosa dintre seu li demostrava que encara no havia complert la seva missió, aviat passaria, i ell no s'en podia anar fins que allò passés.

CAPÍTOL 20: L'INCENDI

Hores abans de que el petit poble d'Orballo despertés del seu somni, es va provocar un incendi que va destruir la casa de l'Indià, on la Fraternitat s'amagava. Però el que més va sorprendre a tots els habitants és que no va aparèixer cap cadàver, allà no hi havia ningú, ni rastre del personal de la Drees Nederlandes .

Quan per fi l'Óscar va poder agafar el son, una trucada el va despertar, era en Dante, semblava exaltat, deia que s'havien de veure.

Unes hores més tard eren tots reunits al moll, incloent-hi en Cris, el qual quan va sentir l'idea de retornar a l'illa va desaparèixer sense cap mirament. Sort que l'Óscar encara conservava les claus de la llanxa que en Brian els havia deixat.

CAPÍTOL 21: EL SECRET DE HANS GÜNTHER MÜLLER

Un cop a l'illa van descobrir que el perill encara no havia passat, en Renard els va sorprendre i va tornar a agafar l'Abril, però ara no hi havia res que fer, l'Óscar no tenia cap possibilitat contra aquell gegant.

Aleshores de l'interior del bosc va aparèixer en Huck ; van començar un baralla. El gegant l'estava apallissant, l'havia portat fins a la vora del precipici, i quan semblava que tot estava perdut, en Huck va llençar en Renard pel precipici, i aquell va quedar esclafat contra les roques.

Mentres l'Abril agraïa a aquell estrany personatge el que havia fet, en Dante va poder observar que, del seu coll verd, penjava un creu de ferro, era una de les condecoracions més importants dels alemanys. La noia va demanar en Huck que els portés on l'havia trobada, i l'ésser estrany així ho va fer.

Era una cova subterrànea, un cop van baixar, en Huck havia desaparegut, però tampoc va importar massa a cap dels tres perquè, per fi ho havien trobat, aquella sala hi era tot els quadres, els diners, tot excepte la Madonna du Cigne .

A la taula que hi havia en una cantonada van trobar un diari, va començar la seva lectura. Era d'en Müller, explicava com havia matat tota la seva tripulació, i com s'havia passat tota la seva vida esperant que algú vingués en busca dels tresors que estava guardant.

L'imaginació d'en Dante es va disparar, va començar a pensar que faria amb tot allò, la recompensa, els quadres. Però l'Abril i l'Óscar es van encarregar de posar-li els peus a terra, el millor era entregar tot allò a la policia, era la prova necessaria per demostrar tot el que havia estat passant; tot i això, veient la desil·lusió que en Dante mostrava, va permetre-li que s'emportés tres de totes aquelles obres tan magnífiques, ja que en part, sabien que mai trobaria la Madonna du Cigne , i creien que es mereixia una recompensa.

En arribar de nou al poble, després d'haver viscut tantes experiències plegats, en Dante, es va acomiadar i va tornar al seu país.

CAPÍTOL 22: EL RETORN

La boira com totes les nits anteriors, va desaparèixer, i va deixar veure, amb alegria, que els legionaris havien tornat a casa. Estaven eufòrics, però havien oblidat que la seva missió inicial encara no havia acabat, havien de trobar les tropes de Caswallawn.

Prop de la matinada un dels seus guies, en Born havia desaparegut. En Fiach va decidir que ja havia arribat l'hora d'explicar la veritat, així que va reconèixer que tots dos eren espies, però que després de tot el que havia passat, ell no podia traicionar al seu cap.

Aquesta noticia no va provocar cap efecte en Marc que va decidir proseguir el camí tal i com s'havia dit inicialment, anirien cap al nord.

De sobte dalt d'una colina, milions de celtes es preparaven per atacar, en Marc, va agafar el sac que en Dante li va donar i va treure una M-16 , és a dir, un fusell metrallador d'assalt, amb el qual va començar a disparar a tots els celtes, a mesura que s'acostaven. Quan van començar a fugir els que encara restaven vius, va apuntar cap al cel i va disparar, decidint que la lluita, ja no tenia sentit, deixaria l'exèrcit per sempre.

CAPÍTOL 23: L'ÚLTIM MISTERI

La noticia de tots els esdeveniments que havien passat aquells dies a l'illa de Xas va provocar que el petit poble d'Orballo s'omplís de periodistes, curiosos i tota mena de gent.

L'Óscar i l'Abril es van veure assetjats pels periodistes, els seus flaixos, les seves preguntes així que van decidir, que pel moment, el millor era recluir-se a casa seva.

A començaments d'Agost, quan ja havia passat la novetat, l'Óscar va rebre una carta d'en Dante, on complint la seva promesa, enviava tres xecs pels trets petits aventurers.

Era una bona excusa per quedar amb l'Abril, i després de donar-li els seu xec. seguint el suggeriment que en Dante li havia fet a la carta, li va donar un petò.

Aquells eren els últims dies que estarien junts fins al pròxim estiu, així que els havien d'aprofitar.